

مدیرین منابع
انسانی

● مهدی سعیدی کیا
● مرگان عبدالحی

آنچه دانشجوی علمی کاربردی باید بداند.....	۶
مقدمه.....	۸

فصل اول

تئوریه‌ها، ابعاد و ساختارهای مدیریت منابع انسانی

نگرشی بر مدیریت منابع انسانی.....	۱۰
ابعاد اصلی مدیریت منابع انسانی.....	۱۴
تئوریهای سازمانی و مدیریت منابع انسانی.....	۱۹
ساختارهای سازمانی و تئوریهای سازمان.....	۳۱
ساختارهای سازمانی.....	۳۶

فصل دوم

برنامه‌ریزی و ارزیابی نیروی انسانی

طرح ریزی و برآورد احتیاجات نیروی انسانی.....	۴۲
تجزیه و تحلیل وضع موجود پس بینی احتیاجات آینده و کنترل و ارزیابی منابع موجود.....	۴۶
سیستم‌های ارزیابی در مدیریت منابع انسانی.....	۵۱

فصل سوم

استخدام و بهسازی عملکرد نیروی انسانی

عملیات استخدام و جذب و نگهداری نیروی انسانی.....	۶۲
کارآموزی و بهسازی نیروی انسانی.....	۹۶
برنامه‌های خدمات رفاهی.....	۱۰۳

فهرست

فصل چهارم

جبران خدمات کارکنان و مدیریت روابط کار

حقوق و دستمزد ۱۰۸

سیستم پاداش ۱۳۳

ضوابط انضباطی و اخلاقی ۱۲۸

قوانین کار ۱۳۵

منابع ۱۴۸

www.ketab.ir

● آنچه دانشجوی علمی کاربردی باید بداند :

دانشجو و فارغ التحصیل دانشگاه جامع علمی کاربردی، نه دانش آموخته علوم نظری و علوم پایه و نه به اشتباه برداشتی برخی دیگر، کارآموز فنی و حرفه‌ای است. دانشجوی علمی کاربردی فرهیخته‌ای است که می‌آموزد چگونه در حین رعایت جنبه‌های استاندارد مطابق علم، عملکرد اجرایی مطلوبی ارائه دهد. در واقع تلفیق اندیشه و برداشت علمی با عملیات و اجراء مبتنی بر ساختار فکری علمی، فرایندی است که دانشجوی علمی کاربردی را در طول مسیر آموزش در مراکز آموزش عالی علمی کاربردی درگیر می‌کند.

واقعیت این است که در آموزش‌های علمی - کاربردی انتظار می‌رود دانش آموخته، و یا دانشجو بتواند با بکارگیری سطوحی از دانش خود در مهارت‌های شغلی و حرفه‌ای، دانش فنی را با نیازهای بازار ترکیب کرده، محصول و یا خدمات جدیدی را به جامعه ارائه نماید و یا فرایند تولید یا خدمات را با شیوه نوینی اصلاح و بهینه‌سازی نماید حال این بهینه‌سازی می‌تواند اصلاح یک فرایند اداری باشد. مثلاً یک بخشنامه در یکی از سازمانهای دولتی یا اختراع یک نوشتابه جدید با طمع و مزاج آسایش‌ناپذیر، فرقی نمی‌کند زیرا هدف افزایش بهره‌وری و ارتقای سطح فناوری در تمام بخش‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی است. از این رو دانشجوی علمی - کاربردی به دنبال مسأله‌گشایی علمی در فرایندهای کسب و کار است.

دانشگاه جامع علمی - کاربردی که در سال ۱۳۷۵ با عنوان «دانشگاه جامع تکنولوژی» و به همت مرحوم دکتر تقی ابتکار تأسیس شد، در حال حاضر با ۱۰۰۰ مرکز آموزش عالی علمی - کاربردی تنها متولی نظام آموزش عالی علمی - کاربردی است که زیر نظر وزارت علوم، تحقیقات و فناوری اداره می‌شود و بخش‌های مختلف اجرایی کشور با ایجاد مراکز آموزشی در کنار کارخانه، اداره، سازمان و یا شرکت خود مبادرت به آموزش نیروی انسانی مورد نظر خود و سایر افراد علاقمند در این بخش زیر نظر دانشگاه جامع علمی - کاربردی می‌نمایند.

در بدو تأسیس، وظیفه اصلی این دانشگاه توسعه مرزهای فناوری تعبیه شد. در همین راستا همواره موضوع فناوری و کلیدواژه‌هایی همچون تکنولوژی، تکنسین و مهندسی تکنولوژی در اسرار این نامه‌ها و بخشنامه‌ها و مقررات دانشگاه دیده می‌شد. آنچه که امروزه نیز با هدف تربیت افرادی به معنای واقعی علمی کاربردی که بتوانند با دانش و مهارت لازم نیازها و مشکلات بخش‌های مختلف صنعت، خدمات، کشاورزی و فرهنگ و هنر کشور را برطرف نمایند، تکمیل شده است.

اکثر دوره‌های آموزشی دانشگاه جامع علمی کاربردی در راستای تأمین نیاز نیروی انسانی و احداثی اجرایی، تجاری و صنعتی طراحی و ارائه می‌شوند. به همین رو دوره‌های علمی کاربردی بسیار متنوع، نوین و مهارتی و برخوردار از دانش روز دنیاست و در قید و بند رشته‌های سنتی و نظری سایر دانشگاه‌ها قرار ندارد. دانشجویان این عرصه به تخصص و مهارت بیش از مدرک توجه می‌کنند.

رشته‌ها و دروس دانشگاه جامع علمی - کاربردی بر اساس نیاز و شرایط روز و علوم جدید مرتباً بازنگری می‌شوند. دروس علمی - کاربردی، ۴۰ درصد نظری و ۶۰ درصد عملی بوده و با درس‌های سی همچون کاربرینی، کارورزی و کارآموزی اتصال بین دانشجویان و محیط کار فراهم می‌شود. تأکید نیز بر راه اندازی مراکز دانشگاهی علمی کاربردی